

29 พ.ศ. 2549

รายงานการวิจัย

ความหลากหลายและ การแพร่กระจายของ ไร่น้ำนางฟ้า ใน ต.ห้วยเบย়ง

อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

Species diversity and distribution of fairy shrimps in Huay Khayeng,

Thong Pha Phum, Kanchanaburi Province

(BRT R_149005)

โดย

นกูล แสงพันธุ์

รามคำ ชูสิงห์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้ และศึกษาข้อบаяกการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย

พฤษภาคม 2549

รายงานการวิจัย

ความหลากหลายและ การแพร่กระจายของปูร่นน้ำใน ต.ห้วยเขย่ง
อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

Species diversity and distribution of fairy shrimps in Huay Khayeng,

Thong Pha Phum, Kanchanaburi Province

(BRT R_149005)

โดย

นฤกุล แสงพันธุ์
รามศ ชูสิงห์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้
และศึกษาเรียนรู้การจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย

พฤษภาคม 2549

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผลงานวิจัยนี้ได้รับทุสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาโดยนัยการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ที่สนับสนุนทุนวิจัย (โครงการ BRT R_149005) และขอขอบคุณ คุณสิทธิพงษ์ วงศ์วิลาศ ผู้ประสานโครงการ BRT ในพื้นที่หัวข่ายยังที่ช่วยแนะนำการดำเนินโครงการตั้งแต่ต้น และช่วยประสานงานกับชาวบ้านในพื้นที่มาให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเก็บตัวอย่างและเข้าร่วมเก็บตัวอย่างดิน ตลอดจนเอื้ออำนวยให้การเก็บข้อมูลครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์

• ขอขอบคุณคณะวิชาประมง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรีที่เอื้อเพื่อสถานที่และอุปกรณ์ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณชาวบ้านในตำบลหัวข่ายยังที่ให้คำแนะนำแหล่งเก็บตัวอย่างและช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่าง

นฤกุล แสงพันธุ์
รามค ชูสิงห์

พฤษภาคม 2549

ความหลากหลายนิคและการแพร่กระจายของไวน้ำนางฟ้าใน ต.ห้วยเขย่ง
อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

นฤกุล แสงพันธุ์ และ รามศ ชูสิงห์

บทคัดย่อ

การศึกษาความหลากหลายนิคและการแพร่กระจายของไวน้ำนางฟ้าในตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยเก็บตัวอย่างดินจากแหล่งน้ำชั่วคราวที่แห้งในพื้นที่ศึกษาแหล่งละ 2 ตัวอย่าง (replications) ตัวอย่างละ 2-4 กิโลกรัม นำมาฟักและเลี้ยงในห้องปฏิบัติการที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี โดยแบ่งตัวอย่างดิน ประมาณ 1 กิโลกรัม ใส่ในภาชนะมังพลาสติก และเติมน้ำ 20 ลิตร ตรวจสอบการฟักทุกวันจนครบ 5 วัน เมื่อพบไวน้ำนางฟ้าซ่อนแอบออกมากเดี๋ยง ในภาชนะใหม่ และเลี้ยงจนไวน้ำนางฟ้าเจริญเติบโตเป็นตัวเดิมวัยจึงนำไปเก็บรักษาไว้ในฟอร์มาลิน 5% และจัดจำแนกชนิดไวน้ำนางฟ้าตามลำดับ จากนั้นนำตัวอย่างดินที่ฟักแล้วมาฟักซ้ำอีก 2 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งจะเทเนื้อเก่าออก ตากแดดไว้ 3 วันแล้วจึงเติมน้ำใหม่เพื่อฟักครั้งต่อไป

การสำรวจแหล่งเก็บตัวอย่างดินในตำบลห้วยเขย่งพื้นที่ 26 แหล่ง ประกอบด้วยแหล่งน้ำชั่วคราวที่เป็นแม่น้ำข้างถนน คูระบายน้ำตามธรรมชาติ แม่น้ำในแปลงนา แม่น้ำรับน้ำ บ่อคืน และบ่อลึก การฟักเป็นตัวของไวน้ำนางฟ้าพบว่าการฟัก (เติมน้ำ) ครั้งแรกมีไวน้ำนางฟ้าฟักจากแหล่งเก็บตัวอย่างเพียง 2 แหล่งๆ ละ 1 ตัว แต่เมื่อฟักครั้งที่ 2 และ 3 พบร่วมแหล่งที่พบริบบ์ไวน้ำนางฟ้าและไวน้ำฟ้าที่ฟักเป็นตัวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จากการฟักทั้ง 3 ครั้งพบไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำชั่วคราวทุกประเภทรวม 19 แหล่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 73.08 ของแหล่งที่เก็บตัวอย่าง พบริบบ์ไวน้ำนางฟ้าจำนวน 2 ชนิด คือ *Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan and Murugan, 2002 และ *Streptocephalus sirindhornae* Sanoamuang, Murugan, Weekers and Dumont, 2000 โดยไวน้ำฟ้าทั้ง 2 ชนิดนี้พบทั้งที่อยู่อาศัยรวมกันและแยกกันอยู่ในแต่ละแหล่งน้ำ

Species diversity and distribution of fairy shrimps in Huay Khayeng,
Thong Pha Phum, Kanchanaburi Province

Nukul Saengphan and Ramet Chusing

Abstract

The species diversity and distribution of fairy shrimps in Hauy Khayeng, Thong Pha Phum District, Kanchanaburi Province was studied from March to May 2006. Two replications of 2-4 kilograms of soil samples in dry temporary pools were collected in study area and then transported to the laboratory of Suphanburi college of Agriculture and Technology. A kilogram of soil sample was immersed in 20 litres of water in plastic containers. Hatched fairy shrimps were recorded and removed to a new container at 24 hours intervals for 5 days. Fairy shrimps were reared until reaching the maturity stage before preserving and identifying respectively. Incubations were repeated for 2 more times by draining used water and drying the soil samples for 3 days before the next immersion.

Twenty six localities of soil samples in temporary pools were found with several habitats, i.e. roadside pools, natural drainage ditches, lower area in rice field, natural pools, shallow and deep ponds. Fairy shrimps were found only two localities of the first immersion. However, their number had increased on the second and third immersions. Of the 3 immersions, fairy shrimps were found in the total of 19 localities (73.08% of the sampled localities) of every pool characteristic. Two species of fairy shrimps were identified, i.e. *Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan and Murugan, 2002 and *Streptocephalus sirindhornae* Sanoamuang, Murugan, Weekers and Dumont, 2000. They were found both 1 and 2 species in a temporary pool.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	V
สารบัญภาพ	VI
บทนำ *	1
พื้นที่ศึกษา	2
วิธีการศึกษา	4
ผลการศึกษา	6
วิจารณ์ผลการศึกษา	9
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	10
เอกสารอ้างอิง	13

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แหล่งเก็บตัวอย่าง และสภาพแหล่งน้ำที่เก็บตัวอย่างติด แหล่งที่พบร่องน้ำทางฟ้า
และครั้งที่ฟัก (เดือนน้ำ) ที่พบร่องน้ำทางฟ้า

7

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แหล่งน้ำชั่วคราวที่เก็บตัวอย่างดินเพื่อสำรวจในน้ำหนังฟ้าในตำบลห้วยเขย่าง	11
ภาพที่ 2 การเตรียมตัวอย่างในน้ำหนังฟ้าก่อนที่จะนำไปจำแนกชนิด	12

บทนำ

ไวน้ำนางฟ้า (Fairy shrimp) เป็นสัตว์น้ำจืดจำพวกครัสตาเชียน (Crustacean) จัดอยู่ใน Class Branchiopoda, Order Anostraca ไวน้ำนางฟ้าเป็นสัตว์ใน order เดียวกับอาร์ทีเมีย หรือไวน้ำเกี้ม (*Artemia spp.*) ซึ่งประเทศไทยต้องนำเข้าไข่อาร์ทีเมียจากต่างประเทศปีละ 250-600 ตัน (Tunsutapanich, 1982) กิตเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 500 ล้านบาท เนื่องจากประเทศไทยไม่สามารถผลิตได้เองภายในประเทศเพาะาะาร์ทีเมียเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในทะเลสาบน้ำเค็ม เพื่อนำมาเป็นอาหารของลูกกุ้งหรือลูกปลา และใช้อาร์ทีเมียตัวเต็มวัยเป็นอาหารของปลาสวยงามและสัตว์น้ำที่มีความสำคัญอีกจำนวนมากทั้งที่ใช้เป็นอาหารเพราะความเหมาะสมของอาร์ทีเมียเองและใช้แทนอาหารมีชีวิตอื่นๆ เนื่องจากไข่อาร์ทีเมียมีจำนวนอยู่ในสภาพไข่แห้งมีความสะดวกในการใช้และสามารถนำมาเพาะและใช้ประโยชน์ได้ตลอดเวลา ขณะที่ไวน้ำนางฟ้าไทยเป็นสัตว์น้ำจืดมีขนาดใหญ่กว่าอาร์ทีเมียถึง 2-3 เท่า โดยมีขนาดโดยเดิมวัยยาวถึงกว่า 3 เซนติเมตร (ตะօศรี และ คณะ, 2543) ปัจจุบันไวน้ำนางฟ้าไทยสามารถเพาะเลี้ยงได้ เช่นเดียวกับอาร์ทีเมีย มีระดับโปรดตินร้อยละ 64.94 เมื่อเปรียบเทียบกับโปรดตินในอาร์ทีเมียซึ่งมีอยู่ร้อยละ 56.4 นอกจากนี้ยังพบว่าไข่ไวน้ำนางฟ้าไทยมีอัตราการฟักสูงค่อนขางกว่าร้อยละ 75 และยังสามารถเก็บไว้ในสภาพที่แห้งได้นานกว่า 2 ปี เมื่อต้องการใช้ไวน้ำนางฟ้าเป็นอาหารปลาที่สามารถนำมาฟักให้เกิดตัวอ่อนและเลี้ยงให้ได้ขนาดตามที่ต้องการทันที (นุกูลและตะօศรี, 2547; Saengphan, 2005)

การศึกษาการเพาะเลี้ยงไวน้ำนางฟ้าไทยของ Saengphan (2005) พบว่า ไวน้ำนางฟ้าเริ่มน้ำใจ คอกแรกเมื่ออายุประมาณ 1 สัปดาห์ และวางไข่เกือนทุก ๆ 24 ชม. โดยเฉลี่ยเพศเมีย 1 ตัว วางไข่ได้ประมาณ 6,000 พองในช่วงอายุ 25 - 45 วัน (Saengphan, Shiel and Sanoamung, 2005) การเลี้ยงไวน้ำนางฟ้าไทยในปอซีเมนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร ปริมาตรน้ำ 150 ลิตร ใช้สาหร่ายคลอรีโนล่าเป็นอาหาร ได้ผลผลิต 1.54-2.02 กิโลกรัม / ปริมาตรน้ำ 1 ลูกบาศก์เมตร ในระยะเวลา 15 วัน มีขนาดประมาณ 1.5 – 2.0 ซม. (Saengphan, 2005)

Dumont and Munuswamy (1997) รายงานการใช้ประโยชน์ของไวน้ำนางฟ้าว่าสามารถใช้เป็นอาหารของสัตว์น้ำจืด ใช้เลี้ยงเป็นสัตว์สวยงามในอ่างหรือตู้เลี้ยงปลาใช้เป็นสัตว์ทดลองในการศึกษาด้านพิษวิทยา (Toxicology) ใช้บำบัดน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์และโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรการศึกษาการใช้ไวน้ำนางฟ้าเป็นอาหารสัตว์น้ำพบว่าสัตว์น้ำมีการเจริญเติบโตดี เช่นเดียวกับที่เลี้ยงด้วยอาหารที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน (Velu & Munuswamy, 2003; Velu, 2001; Pasarth et al., 1994; Meade & Bulkouslc – Cummings, 1987)

ไวน้ำนางฟ้าพบอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำจืดชั่วคราว มีวงจรชีวิตที่มีลักษณะเฉพาะ สามารถปรับตัวอยู่ในแหล่งน้ำตื้นและมีน้ำขังในช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนที่น้ำในแหล่งน้ำแห้ง ไวน้ำนางฟ้าจะผลิต

ไข่ที่มีเปลือกหด (cysts) สามารถพักตัวอยู่ในดิน โคลนกันบ่อทั้งขณะที่มีน้ำขังและแห้ง และจะฟักเป็นตัวเมื่อมีน้ำท่วมขังในคุณภาพต่อไป (ละออครี, 2541; Dexter, 1959; Pennak, 1978)

จากการสำรวจไวน้ำนางฟ้าในประเทศไทยพบสัตว์ประเภทนี้จำนวน 3 ชนิด ไวน้ำนางฟ้าที่สำรวจพบแล้วทั่วโลกมีจำนวน 23 ศกุล 273 สายพันธุ์ (Belk & Brtek, 1995; 1997) ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตป่าดิบชื้น ได้แก่ อเมริกาเหนือ ยุโรป อาฟริกา ออสเตรเลีย และเอเชีย ส่วนการศึกษาไวน้ำนางฟ้าในประเทศไทยพบไวน้ำนางฟ้า 3 ชนิด ได้แก่ ไวน้ำนางฟ้าสิรินธร (*Streptocephalus sirindhornae* Sanoamuang, Murugan, Weekers & Dumont, 2000) ไวน้ำนางฟ้าไทย (*Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan & Murugan, 2002) และไวน้ำนางฟ้าสยาม (*Streptocephalus siamensis* Sanoamuang & Saengphan, in press) ซึ่งทุกชนิดจะอาศัยอยู่ในบ่อที่มีน้ำขังชั่วคราว เช่น คลองข้างถนนที่มีน้ำไม่ลึกนัก แต่ตามทุ่งนา หนองน้ำขนาดเล็กที่มีน้ำขังในช่วงฤดูฝนและน้ำแห้งในช่วงฤดูแล้ง โดยเฉพาะพื้นที่แห้งแล้ง (ละออครี และ คณะ, 2543) โดยพบอาศัยอยู่ในหลายจังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและบางส่วนของภาคกลาง (ละออครีและคณะ, 2543) ถึงแม้จะมีการสำรวจพบไวน้ำนางฟ้ามีการแพร่กระจายอยู่กีบกับทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย แต่ส่วนมากพบ 1-2 ชนิดเท่านั้น มีเพียงในเขตจังหวัดกาญจนบุรี และสุพรรณบุรี ที่สำรวจพบถึง 3 ชนิด อย่างไรก็ตามการสำรวจไวน้ำนางฟ้าโดยทั่วไปจะดำเนินการเฉพาะในเขตพื้นที่รกร้าง ยังไม่มีรายงานการศึกษาไวน้ำนางฟ้าในเขตพื้นที่สูง จึงน่าที่จะศึกษาการแพร่กระจายของไวน้ำนางฟ้าในเขตพื้นที่สูงซึ่งเป็นพื้นที่ติดต่อกันแหล่งที่เคยสำรวจไวน้ำนางฟ้าทั้ง 3 ชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ในเขตตำบลหัวยเข่ย อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

การสำรวจไวน้ำนางฟ้าปกติจะทำในช่วงฤดูฝน โดยใช้สิ่งหรืออุปกรณ์หลากหลายแพลงค์ตอนเพื่อกันร่วมตัวอย่างไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำท่วมขังซึ่งจะต้องทำในช่วงเวลาที่เหมาะสมสมใจจะสามารถเก็บตัวอย่างไวน้ำนางฟ้าได้ครบถ้วน ซึ่งในทางปฏิบัติทำได้ยาก เพราะไวน้ำนางฟ้าแต่ละชนิดมีการพัฒนาการที่แตกต่างกัน นอกกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการพบไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำ รวมทั้งธรรมชาติ เช่น ปริมาณและการกระจายตัวของฝน และ สภาพทางภูมิศาสตร์ของแหล่งน้ำ เป็นต้น การเก็บไข่ไวน้ำนางฟ้าจากบริเวณพื้นแหล่งน้ำที่แห้งและนำไปเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ จะช่วยให้การเก็บรวบรวมตัวอย่างไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำได้ครบถ้วนยิ่งขึ้น

การศึกษารังน้ำคุณประสงค์เพื่อสำรวจชนิดและการแพร่กระจายของไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำชั่วคราวในเขตตำบลหัวยเข่ย ตลอดจนเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการเก็บไข่ไวน้ำนางฟ้าในแหล่งน้ำแห้งแก่ชาวบ้านและผู้นำชุมชนหัวยเข่ย

พื้นที่ศึกษา

ตำบลหัวยเข่ยตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของประเทศไทย อยู่ในเขตอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี พื้นที่ของอำเภอทองผาภูมิตั้งอยู่ที่เส้นรุ้งที่ $14^{\circ} 30'$ ถึง $15^{\circ} 15'$ เหนือ เส้นแบ่งที่ $98^{\circ} 00'$ ถึง

98° 15' ตะวันออก ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน แนวเขาวงตัวในแนวทิศเหนือ-ใต้มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 100-1,200 เมตร พื้นที่ในตำบลห้วยเขย่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นป่าทองผาภูมิตะวันตก และเป็นบริเวณพื้นที่ที่มารรจกันของป่าฝนกึ่งดิบ ป่าฝน และป่าผลัดใบ มีปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ 1,000 ถึง 4,000 กว่ามิลลิเมตร อุณหภูมิอากาศที่ตรวจวัดที่สถานีตรวจอากาศ อำเภอทองผาภูมิ มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 34.89°C ($26.2\text{-}41.2^{\circ}\text{C}$) อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 18.41°C ($9.4\text{-}23.3^{\circ}\text{C}$) พื้นที่ตำบลห้วยเขย่งตั้งอยู่ในบริเวณนิคมห้วยเขย่งซึ่งเกิดจากการอพยพประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณน้ำท่วมหลังจากการสร้างเขื่อนเขาแฉลุ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538

วิธีการศึกษา

การเก็บตัวอย่างดิน

1. นัดหมายชาวบ้านและผู้นำชุมชนในตำบลหัวขุ่ยบ่ง ในวัน/เวลาที่จะออกสำรวจ ไวน้ำ นางฟ้าโดยวิธีการเก็บตัวอย่างดิน โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการ BRT ในพื้นที่
2. ก่อนออกสำรวจ คณะวิจัยและชาวบ้านแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องไวน้ำ นางฟ้า วิธีการเก็บตัวอย่างดินในแหล่งน้ำชั่วคราว สภาพและตำแหน่งของแหล่งน้ำชั่วคราวที่จะเก็บตัวอย่าง
3. เก็บตัวอย่างดินในแหล่งน้ำแห้ง โดยเก็บให้กระจายทั่วพื้นที่อย่างน้อย 5 จุด โดยเก็บจำนวน 2 ช้อน (ตัวอย่าง) ต่อแหล่งน้ำ (น้ำหนักไม่น้อยกว่า 1 กก.ต่อช้อน) ประมาณ 5 แหล่งน้ำ ต่อหมู่บ้าน
4. วิธีการเก็บตัวอย่างดิน ใช้พลาสติกผิดนิลีกประมาณ 1-2 ซม. ในกรณีที่ดินแข็งจะใช้เสียมขุดหน้าดินแล้วจึงใช้พลาสติก
5. นำตัวอย่างดินที่เก็บได้ไปฝากไว้ในห้องปฏิบัติการ ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สุพรรณบุรี โดยใช้กระถางพลาสติกกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 50 ซม. เติมน้ำ 20-30 ลิตร วางภาชนะไว้บนชั้น (3 ชั้นซ้อนกัน) ที่มีฝุ่นในลอนคลุ่มเพื่อป้องกันยุงและรีน้ำจืดเข้ามาวางไว้ ซึ่งอยู่ในอาคารโล่งที่มีอากาศถ่ายเท หรือนำไปวางไว้กลางแจ้งในกรณีที่แสงส่องทางตามธรรมชาติไม่เพียงพอ
6. สังเกตการฟักทุกๆ 24 ชั่วโมง เมื่อพบไวน้ำ นำวัสดุอ่อนช้อนแยกไปเดี่ยว เมื่อครบ 5 วัน ดูดน้ำออกจากกระถาง ตากแดดไว้ 3 วันและเติมน้ำใหม่เพื่อกระตุ้นการฟักครั้งที่ 2 และ 3 ตามลำดับ โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ฟักครั้งที่ 1
7. ไวน้ำ นางฟ้า วัสดุอ่อนที่แยกออกจากกระถาง นำไปเลี้ยงโดยให้สาหร่ายคลอรอลลา เป็นอาหารเปลี่ยนถ่ายน้ำทุกวันๆ ละ 20% จนสังเกตพบไวน้ำ นางฟ้า เพศเมียประมาณ 50% มีไข่ในถุงไว้ จึงเก็บตัวอย่างไวน้ำ นางฟ้า 3-5 คู่ นำไปแขวนในน้ำยาฟอร์มาลีน 5 %
8. เก็บตัวอย่างดินจากเขตอ่าวເກອມเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่รกร้างและเป็นพื้นที่ที่เคยสำรวจพบริเวณไวน้ำ นางฟ้า ในปี 2542-2543 (ละอองศรีและคณะ, 2543) และสูมเลือกมาฟักจำนวน 3 แหล่ง เพื่อนำมาเปรียบเทียบการฟักของไวน้ำ นางฟ้า ในพื้นที่หัวขุ่ยบ่ง

การจำแนกชนิดไวน้ำ นางฟ้า ในห้องปฏิบัติการ

นำตัวอย่างไวน้ำ นางฟ้า ที่เก็บรักษาไว้ในฟอร์มาลีน มาจำแนกชนิด โดยตรวจสอบสัณฐาน วิทยาของไวน้ำ นางฟ้า ด้วยกล้อง stereoview และกล้องจุลทรรศน์ บันทึกภาพไวน้ำ ที่พบ สำหรับ การจำแนกชนิดของไวน้ำ นางฟ้า ใช้ออกสารดังนี้

Belk, D. and J. Brtek, 1997. Supplement to 'Checklist of the Anostraca'. *Hydrobiologia* 359: 243-245.

Sanoamuang, L., G. Murugan, P.H.H. Weekers and H.J. Dumont. 2000. *Streptocephalus sirindhornae* n. sp., a new freshwater fairy shrimp (Anostraca) from Thailand. *Journal of Crustacean Biology* 20: 559-565.

Sanoamuang, L., N. Saengphan and G. Murugan, 2002. First record of the family Thamnocephalidae (Crustacea: Anostraca) from Southeast Asia and description of a new species of *Branchinella*. *Hydrobiologia* 486: 63-69.

ผลการศึกษา

การศึกษาความหลากหลายนิคและการแพร่กระจายของไวน์น้ำในตับลหัว夷เบง อําเภอท่องพากูม จังหวัดกาญจนบุรี โดยการสำรวจแหล่งและเก็บตัวอย่างดินในพื้นที่ศึกษาเพื่อนำมาฝึกและเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี สำรวจพบแหล่งที่เก็บตัวอย่างดินจำนวน 26 แหล่ง ประกอบด้วยแหล่งน้ำชั่วคราวที่เป็นแม่น้ำข้างถนน คลองน้ำธรรมชาติ แม่น้ำในแปลงนา แม่น้ำรับน้ำ บ่อตื้น และบ่อถังซึ่งใช้ในการเก็บกักน้ำ ดินที่เก็บตัวอย่างส่วนใหญ่ในสภาพแห้ง มีตัวอย่างดินที่ยังไม่แห้ง 4 ตัวอย่าง และดินเปียกน้ำ 1 ตัวอย่าง เก็บตัวอย่างดินแหล่งละ 2 ตัวอย่าง (replications) ตัวอย่างละ 2-4 กิโลกรัม

เมื่อนำตัวอย่างคืนมาฟอกเพื่อสำรวจชนิดไวรัสน้ำหนังฟ้าโดยการเติมน้ำ และปล่อยไว้ 5 วัน สำรวจไวรัสน้ำหนังฟ้าที่เกิดขึ้นภายในภาชนะฟักทุกวัน พบร่วมกับการฟอกเป็นตัวของไวรัสน้ำหนังฟ้าในตัวกลหวยเขย่งเมื่อเติมน้ำครั้งแรกมีจำนวนน้อยมาก มีการฟอกเพียง 2 แหล่ง และฟอกเพียงแหล่งละ 1 ตัว ซึ่งเป็นไวรัสน้ำหนังฟ้าไทยทั้ง 2 แหล่ง เมื่อเท่านี้ที่เติมไวรั้งแรกออกและตากดินไว้ 3 วันจึงเติมน้ำครั้งที่ 2 และจากนั้นได้ทำซ้ำอีกครั้งเป็นครั้งที่ 3 พบร่วมกับการฟอกออกเป็นตัวเมื่อเติมครั้งที่ 2 และ 3 มีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าการฟักครั้งแรก และมีจำนวนแหล่งที่ฟอกเป็นตัวเพิ่มขึ้น โดยไวรัสน้ำหนังฟ้าที่ฟักจาก การเติมน้ำครั้งที่ 2 และ 3 มีจำนวนไกล์เคียงกัน จากการเติมน้ำทั้ง 3 ครั้ง พบร่วมกับไวรัสน้ำหนังฟ้าในแหล่งน้ำที่สำรวจ 19 แหล่ง จำนวน 2 ชนิด คือ *Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan and Murugan, 2002 และ *Streptocephalus sirindhornae* Sanoamuang, Murugan, Weekers and Dumont, 2000 และพบในทุกประเภทแหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำข้างถนน และริมน้ำฝุ่น บ่อตื้นและลึก ภูริบานยาน้ำตามธรรมชาติ และแอ่งตื้นในแม่น้ำ โดยพบไวรัสน้ำหนังฟ้าทั้ง 2 ชนิดอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำเดียวกัน หรือพบเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งในแต่ละแหล่งน้ำ จำนวนแหล่งที่พบไวรัสน้ำหนังฟ้าอาศัยร่วมกันทั้ง 2 ชนิดคิดเป็นร้อยละ 36.84 จำนวนแหล่งที่พบเฉพาะไวรัสน้ำหนังฟ้าสิรินธรคิดเป็นร้อยละ 42.11 และจำนวนแหล่งที่พบเฉพาะไวรัสน้ำหนังฟ้าไทยคิดเป็นร้อยละ 21.05 (ตารางที่ 1)

ส่วนการฟักเป็นตัวของไวน้ำนางฟ้าที่เก็บตัวอย่างจากอำเภอเมืองกาญจนบุรี พบร่วมกับจำนวนที่ฟักเป็นตัวมากเมื่อเดือนน้ำครึ่งแรก (4-12 ตัว) ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับการฟักครั้งที่ 2 ส่วนครั้งที่ 3 มีจำนวนลดลงเหลือประมาณครึ่งหนึ่งของครั้งที่ 1 และ 2 ไวน้ำนางฟ้าที่พบมีทั้ง 3 ชนิด คือ ไวน้ำนางฟ้าสิรินธร ไวน้ำนางฟ้าไทย และ ไวน้ำนางฟ้าสยาม *Streptocephalus siamensis* Sanoamuang and Saengphan (in press) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แหล่งเก็บตัวอย่าง และสภาพแหล่งน้ำที่เก็บตัวอย่างคิน แหล่งที่พบร้อนน้ำพื้น และครั้งที่ฟัก (เดือนน้ำ) ที่พบร้อนน้ำพื้น

ลำดับ	แหล่งเก็บตัวอย่าง	สภาพแหล่งที่เก็บ ตัวอย่าง	จำนวนที่พบร้อนน้ำพื้น (ตัว)		ครั้งที่ฟัก
			B. <i>thailaqndensis</i>	S. <i>sirindhornae</i>	
1	บ้านไร่ (หมู่ 6)	แอ่งน้ำข้างถนน	0	3	2,3
2	บ้านไร่	แอ่งน้ำข้างถนน	0	0	
3	บ้านไร่	แอ่งดื่นในแม่น้ำ	0	0	
4	บ้านไร่	แอ่งดื่นในแม่น้ำ และปลักควาย	0	0	
5	บ้านสะพานตันผึ้ง (หมู่ 7)	แอ่งดื่นในแม่น้ำ	2	0	2,3
6	บ้านสะพานตันผึ้ง	บ่อตื้น	2	0	1,2
7	กม. 28 ถนนทองพากภูมิ- บ้านไร่	แอ่งข้างถนน	0	1	2
8	บ้านหัวขากอก	แอ่งข้างถนน	0	2	2,3
9	บ้านเตาล่าน(หมู่ 7)	บ่อขุดตื้น	0	0	
10	บ้านท่ามะเดื่อ	แอ่งรับน้ำ	0	2	2
11	บ้านท่ามะเดื่อ	แอ่งข้างถนน	0	0	
12	บ้านท่ามะเดื่อ	แอ่งข้างถนน	1	0	3
13	ถนนทางเข้าบ้านท่ามะเดื่อ	แอ่งดื่นในแม่น้ำ	0	2	2,3
14	ถนนบ้านท่ามะเดื่อ-เตา ล่าน	แอ่งข้างถนน	2	0	2,3
15	บ้านปากคำปีล้อก แม่น้ำ 2	บ่อตื้น	0	10	2,3
16	บ้านประจำไม้ แม่น้ำ 4	แอ่งดื่นในแม่น้ำ	1	2	1,2,3
17	บ้านประจำไม้ แม่น้ำ 4	บ่อตื้น	0	1	3
18	บ้านประจำไม้ แม่น้ำ 4	บ่อสึก	0	0	
19	บ้านไร่ป่า แม่น้ำ 5	บ่อสึก (2 บ่อ)	1	2	2,3
20	บ้านไร่ป่า แม่น้ำ 5	บ่อสึก	1	4	2,3

ตารางที่ 1 แหล่งเก็บตัวอย่าง และสภาพแหล่งน้ำที่เก็บตัวอย่างคืน แหล่งที่พบไวน้ำนางฟ้า และครัสต์ฟิก (เติมน้ำ) ที่พบไวน้ำนางฟ้า (ต่อ)

ลำดับ	แหล่งเก็บตัวอย่าง	สภาพแหล่งที่เก็บ ตัวอย่าง	จำนวนที่พบ (ตัว)		ครัสต์ฟิก
			B. thailaqndensis	S. sirindhornae/ S. siamensis	
21	บ้านไร่ป่าแปลง 5	บ่อเล็ก (สารน้ำ)	2	1	2,3
22	บ้านไร่ป่าแปลง 5	คูระบายน้ำธรรมชาติ	0	1	2
23	บ้านไร่ป่าแปลง 5	แม่น้ำรัตน์	1	1	2,3
24	แปลง 3	แม่น้ำในแปลงนา	0	0	
25	บ้านเตาถ่าน	แม่น้ำข้างถนน	1	4	2,3
26	บ้านวังน้ำเขียว แปลง 6	คูระบายน้ำธรรมชาติ	2	4	2,3
ก.	อ. เมือง จ.กาญจนบุรี	แม่น้ำข้างถนน	36	0/14	1,2,3
ข.	อ. เมือง จ.กาญจนบุรี	แม่น้ำข้างถนน	0	19/8	1,2,3
ค.	อ. เมือง จ.กาญจนบุรี	แม่น้ำข้างถนน	7	15/0	1,2,3

การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเก็บตัวอย่างไวน้ำนางฟ้าจากคืนในแหล่งน้ำชั่วคราวแก่ชาวบ้านในตำบลห้วยเขยย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน

วิจารณ์ผลการศึกษา

พื้นที่ในเขตตำบลหัวข่ายเบียงเป็นพื้นที่สูงตั้งอยู่ระหว่างเทือกเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดเท แหล่งน้ำชั่วคราวที่พบจึงเป็นแหล่งน้ำที่มีน้ำไหลผ่านระหว่างที่น้ำท่วมขังซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับเป็นที่อยู่อาศัยของไวน้ำนาฟ้า การศึกษารั้งนี้จึงพับแหล่งน้ำชั่วคราวที่คาดว่าเป็นแหล่งน้ำจืดและเป็นที่อยู่อาศัยของไวน้ำนาฟ้าเพียง 26 แหล่ง และมีลักษณะทางกายภาพและสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน หลายรูปแบบ ได้แก่ แอ่งข้างถนน คูระบายน้ำธรรมชาติ แอ่งตื้นในแปลงนา แอ่งรับน้ำ บ่อตื้น และบ่อถีก ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณพื้นที่ราบในเขตอำเภอเมืองกาญจนบุรีพบว่ามีแหล่งน้ำชั่วคราวที่เป็นแหล่งอาศัยของไวน้ำนาฟ้าจำนวนมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งน้ำที่เป็นคูหรือแอ่งข้างถนน

การฟักเป็นตัวของไวน้ำนาฟ้าเมื่อเดินน้ำครั้งแรกมีการฟักจากดินตัวอย่างเพียง 2 แหล่งฯ ละ 1 ตัว และเป็นไวน้ำนาฟ้าไทย การฟักเป็นตัวเมื่อเดินน้ำครั้งที่ 2 และ 3 มีจำนวนไวน้ำนาฟ้าและแหล่งน้ำที่พบไวน้ำนาฟ้ามากขึ้นและพบไวน้ำนาฟ้าจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ ไวน้ำนาฟ้าสิรินธร และไวน้ำนาฟ้าไทย เมื่อเปรียบเทียบการฟักเป็นตัวของไวน้ำนาฟ้าในเขตอำเภอเมืองกาญจนบุรีพบว่าจำนวนไวน้ำนาฟ้าที่ฟักครั้งแรกมีมากกว่าที่พบในเขตหัวข่ายเบียงมาก และมีจำนวนใกล้เคียงกับการฟักครั้งที่ 2 ส่วนการฟักครั้งที่ 3 ไวน้ำนาฟ้ามีจำนวนลดลง การฟักเป็นตัวของไวน้ำนาฟ้าในแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีน้ำท่วมขังหลายๆครั้งต่อปีจะมีสัดส่วนการฟักที่แตกต่างกันเมื่อมีน้ำท่วมขังในแต่ละครั้ง ซึ่งเกิดจากการปรับตัวของไวน้ำนาฟ้าเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับวงจรการท่วมขังของน้ำในแหล่งน้ำนั้น ได้เพื่อลดความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์โดยการทยอยฟักไปเมื่อมีน้ำท่วมขัง (Hildrew, 1985; Mura and Zarattini, 1999) เนื่องจากในบริเวณที่เป็นพื้นที่สูงนักมีความสามารถในการเก็บกักน้ำได้น้อยกว่าพื้นที่ราบ โดยทั่วไปการท่วมขังของน้ำเมื่อมีฝนตกครั้งแรกจะมีการท่วมขังของน้ำน้อยและแห้งเร็วกว่าการท่วมขังในครั้งต่อๆไป ดังนั้นถ้าไวน้ำนาฟ้าฟักเป็นตัวเมื่อมีน้ำท่วมขังครั้งแรกจะมีโอกาสสนับสนุนที่จะดำรงชีวิตต่อไปถึงระยะสืบพันธุ์ได้ หรือมีความเสี่ยงสูงต่อการสูญพันธุ์

การศึกษารั้งนี้พับไวน้ำนาฟ้าเพรกรยะจากอยู่ทั่วไปในแหล่งอาศัยที่เป็นแหล่งน้ำชั่วคราว ในเขตตำบลหัวข่ายเบียง ในทุกสภาพแหล่งน้ำ ได้แก่ แอ่งข้างถนน คูระบายน้ำธรรมชาติ แอ่งตื้นในแปลงนา แอ่งรับน้ำ บ่อตื้น และบ่อถีก โดยพบไวน้ำนาฟ้าคิดเป็นร้อยละ 73 ของแหล่งน้ำที่สำรวจ (19 แหล่งจาก 26 แหล่งน้ำ) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไวน้ำนาฟ้าสามารถปรับตัวเพื่อยู่อาศัยในแหล่งน้ำชั่วคราวทุกประเภท

ไวน้ำนาฟ้าที่พบในเขตตำบลหัวข่ายเบียงมีจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ ไวน้ำนาฟ้าไทย และไวน้ำนาฟ้าสิรินธร โดยพบไวน้ำนาฟ้าทั้ง 2 ชนิดอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำเดียวกันหรือพบเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งในแต่ละแหล่งน้ำ จำนวนแหล่งที่พบไวน้ำนาฟ้าอยู่ร่วมกันทั้ง 2 ชนิดคิดเป็นร้อยละ 36.84

จำนวนแหล่งที่พบร่องไฟฟ้าสิรินธรคิดเป็นร้อยละ 42.11 และ จำนวนแหล่งที่พบร่องไฟฟ้านางฟ้าไทยคิดเป็นร้อยละ 21.05 ของแหล่งที่สำรวจพบในน้ำหนังฟ้า ไวน้ำหนังฟ้าไทย ศุจิกรณ์ (2546) รายงานว่าไม่พบร่องไฟฟ้าที่ความสูงเฉลี่ย 385 เมตรจากระดับน้ำทะเล เช่น ในเขตจังหวัดอุดรธานี ศกลนคร และหนองคาย แต่พบร่องไฟฟ้าในเขตจังหวัดขอนแก่นซึ่งมีความสูงเฉลี่ย 165 เมตรจากระดับน้ำทะเล ในขณะที่การศึกษาครั้งนี้พบร่องไฟฟ้าในแหล่งอาศัยที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง 162-286 เมตร (บุญสสูรและคณะ, 2546; จริยา และคณะ, 2547; อรำมรและสุกัคชา, 2547)

การจำแนกไวน้ำหนังฟ้านอกจากการตรวจสอบด้านสันฐานวิทยาแล้วยังได้นำไวน้ำหนังฟ้าไทยที่เก็บไว้ในห้องปฏิบัติการของคณะวิชาประมงปล่อยลงพื้นที่ พบร่องไฟฟ้าที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง 162-286 เมตร (บุญสสูรและคณะ, 2546; จริยา และคณะ, 2547; อรำมรและสุกัคชา, 2547)

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. ไวน้ำหนังฟ้าพบเพริ่งรายอยู่ทั่วไปในแหล่งอาศัยที่เป็นแหล่งน้ำชั่วคราวในเขตคำลหัวใหญ่夷่ยง ในทุกสภาพแหล่งน้ำ ได้แก่ แม่น้ำคงนน คูระบายน้ำธรรมชาติ แม่น้ำตีนในแปลงนา แม่รับน้ำ บ่อตื้น และบ่อถีก โดยพบไวน้ำหนังฟ้าคิดเป็นร้อยละ 73 ของแหล่งน้ำที่สำรวจ (19 แหล่งจาก 26 แหล่งน้ำ)

2. ไวน้ำหนังฟ้าที่พบในเขตคำลหัว夷่ยงมีจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ ไวน้ำหนังฟ้าไทย และไวน้ำหนังฟ้าสิรินธร โดยพบไวน้ำหนังฟ้าทั้ง 2 ชนิดอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำเดียวกันหรือพบเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งในแต่ละแหล่งน้ำ จำนวนแหล่งที่พบไวน้ำหนังฟ้าอยู่ร่วมกันทั้ง 2 ชนิดคิดเป็นร้อยละ 36.84 จำนวนแหล่งที่พบร่องไฟฟ้านางฟ้าสิรินธ์คิดเป็นร้อยละ 42.11 และ จำนวนแหล่งที่พบร่องไฟฟ้านางฟ้าไทยคิดเป็นร้อยละ 21.05

3. การฟักเป็นตัวของไวน้ำหนังฟ้าเมื่อเติมน้ำครั้งแรกมีการฟักเพียง 2 แหล่งฯ ละ 1 ตัว การฟักเป็นตัวเมื่อเติมน้ำครั้งที่ 2 และ 3 มีจำนวนมากขึ้นและใกล้เคียง

4. การถ่ายทอดเทคโนโลยีการสำรวจไวน้ำหนังฟ้าโดยวิธีเก็บตัวอย่างดินแก่ชาวบ้านในตำบลหัว夷่ยง จำนวน 7 คน

5. ไวน้ำหนังฟ้าที่เก็บจากแหล่งน้ำในตำบลหัว夷่ยงมีสัดส่วนการฟักครั้งแรกต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับไวน้ำหนังฟ้าที่เก็บจากอำเภอเมืองกาญจนบุรี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวในการดำรงชีวิตของสัตว์ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ จึงนำเสนอให้จะศึกษาต่อไปเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงนิเวศศึกษา นอกจากนี้การนำไวน้ำหนังฟ้าที่ได้จากการฟักจากตัวอย่างดินในตำบลหัว夷่ยงมาเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการเพื่อศึกษาการพัฒนาการฟักไบร์ครั้งแรกของไวน้ำหนังฟ้า สำหรับเป็นข้อมูลและแนวทางให้กับชาวบ้านในตำบลหัว夷่ยงที่จะนำไวน้ำหนังฟ้าในห้องถินมาเพาะเลี้ยงต่อไป

ก. แอ่งข้างถนน

ข. แอ่งตื้นในแปลงนา

ค. ควรบ่ายน้ำธรรมชาติ

๑๖๘

จ. แองรั่น น้ำ

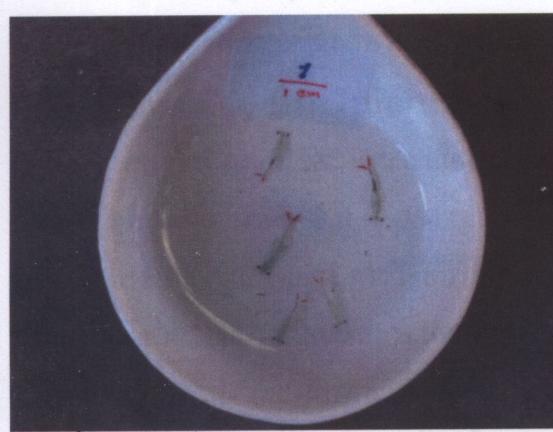

ฉบับที่ ๑

รายงานการทดลอง

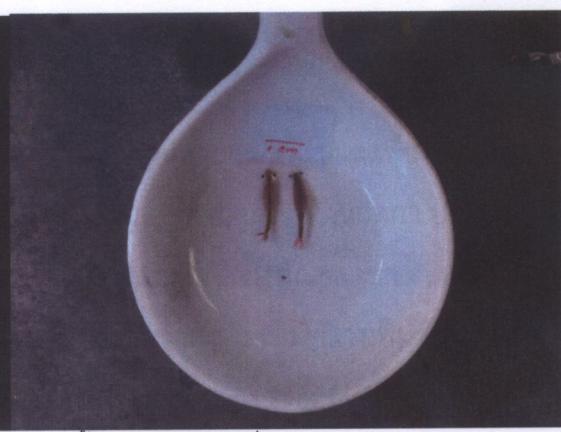

ก. การฟักไข่ไว้น้ำนางพ้าจากดินตัวอย่าง (กลางแจ้ง) ข. การเลี้ยงไว้น้ำนางพ้าเพื่อให้ได้เต็มวัย

ค. ไว้น้ำนางพ้าที่ฟักจากดินในแอ่งขังถนน

ง. ไว้น้ำลงพ้าที่ฟักจากดินในบ่อลึก

ค. ไว้น้ำนางพ้าที่ฟักจากดินในบ่อตื้น

ด. ไว้น้ำนางพ้าไทยเมื่อโตเต็มวัย

ภาพที่ 2 การเตรียมตัวอย่างไว้น้ำนางพ้าก่อนที่จะนำไปจำแนกชนิด (ก.)การฟักไข่ (ข.)การเลี้ยงไว้น้ำนางพ้าเพื่อให้ได้ตัวเต็มวัย และ (ค. - ช.) ตัวอย่างไว้น้ำนางพ้าที่พับในบางแหล่งที่เก็บตัวอย่างเมื่อเลี้ยงจนโตเต็มวัย

เอกสารอ้างอิง

- จริยา เล็กประยูร สุรัชัย ลีพิทกอร์ตัน และ สมมุก มงคลชัยชนะ. 2547. ความหลากหลายของมวน Suborder Heteroptera ที่อาศัยในแหล่งน้ำบริเวณพื้นที่ป่าทองผาภูมิ. ใน: รายงานการวิจัยในโครงการ BRT, วิสุทธิ์ ใบไม้ และรังสิตา ตัณฑเลขา (บรรณาธิการ). หน้า 1-13. จัดพิมพ์โดยโครงการ BRT. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ กรุงเทพฯ.
- นฤกุล แสงพันธุ์ และละอองศรี เสนานาเมือง. 2547. การเลี้ยงไวน้ำนาฬิกา. ศูนย์วิจัยอนุกรรມวิชานประยุกต์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญเสรียรา บุญสูง ศิริพร แซ่เยง ประยุทธ์ อุดรพิมาย และ วงศิริวรรณ ณูศิลป์. 2546. ความหลากหลายของสัตว์แม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในลำธารหัวใหญ่และหัวทิม อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาโนบายการจัดการทรัพยากรีวภาพในประเทศไทย.
- ละอองศรี เสนานาเมือง. 2541. ไวน้ำนาฬิกาสิรินธร. วารสารวิจัยฯ. 3(2):1-6.
- ละอองศรี เสนานาเมือง, นิวัฒ เสนานาเมือง, นฤกุล แสงพันธุ์, รามศ ชูสิงห์, ศุจิกรณ์ อธิบາຍ และ สุพัสรา เหล็กงาน. 2543. ความหลากหลายและ การแพร่กระจายของไวน้ำนาฬิกาในประเทศไทย. รายงานการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการ BRT (BRT 142017).
- ศุจิกรณ์ อธิบາຍ. 2547. ความหลากหลายและ การแพร่กระจายของไวน้ำนาฬิกาในเขตจังหวัดขอนแก่น และอุดรธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อำนาจ อินทร์สังข์ และ สุภัคชา หอมจันทร์. 2547. ความหลากหลายและชีววิทยาของໄစຝູນในอำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. ใน: รายงานการวิจัยในโครงการ BRT, วิสุทธิ์ ใบไม้ และรังสิตา ตัณฑเลขา (บรรณาธิการ). หน้า 35-42. จัดพิมพ์โดยโครงการ BRT. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ กรุงเทพฯ.
- อวรวรรณ วรรณศรี และ ทวีศักดิ์ บุญเกิด. 2546. ความหลากหลายของเฟิร์นและพืชไกล์เคียงเฟิร์น ในป่าธรรมชาติและตามแนวท่อ ก้าชธรรมชาติ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. ใน: รายงานการ วิจัยในโครงการ BRT, วิสุทธิ์ ใบไม้ และรังสิตา ตัณฑเลขา (บรรณาธิการ). หน้า 47-57. จัดพิมพ์โดยโครงการ BRT. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ กรุงเทพฯ.
- Belk, D. and J. Brtek, 1995. Checklist of the Anostraca. Hydrobiologia 298: 315-353.
- Belk, D. and J. Brtek, 1997. Supplement to 'Checklist of the Anostraca'. Hydrobiologia 359: 243-245.
- Dexter, R.W. 1959. Anostraca. In: Freshwater Biology (W.T. Edmondson, ed.). 2nd ed. John Wiley and sons, New York. pp. 558-571.

- Hildrew, A. G. 1985. A quantitative study of the life history of a fairy shrimp (Branchiopoda: Crustacea) in relation to the temporary nature of its habitat, a Kenyan rainpool. *Journal of Animal Ecology* 54: 99-110.
- Meade, J.W. and L. Bulkowski-Cummings. 1987. Acceptability of fairy shrimp (*Streptocephalus sealii*) as a diet for larval fish. *The Progressive Fish-Culturist* 49: 217-219.
- Mura and Zarattini, P. 1999. Influence of parental rearing conditions on cyst production and hatching of *Chirocephalus ruffoi*, an endemic fairy shrimp from Italy (Anostraca). *Crustaceana* 72: 499-465.
- Pennak, R.W. 1978. Freshwater Invertebrates of the United Kingdom. 2nd ed. John Wiley and sons, •New York.
- Prasath, E.B., N. Munuswamy and A.K. NaZar. 1994. Preliminary studies on the suitability of a fairy shrimp *Streptocephalus dichotomus* as live food in aquaculture. *Journal of World Aquaculture Society* 25: 204-207.
- Saengphan, N. 2005. Culture of the Thai Fairy Shrimp, *Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan & Murugan, 2002 for Commercial Applications in Thailand. Ph.D. Thesis. Khon Kaen University, Khon Kaen.
- Saengphan, N., R. J. Shiel and L. Sanoamuang, 2005. The cyst hatching pattern of the Thai fairy shrimp, *Branchinella thailandensis* Sanoamuang, Saengphan & Murugan, 2002 (Anostraca: Crustacea). *Crustaceana* 78(5): 513-523.
- Sanoamuang, L., N. Saengphan and G. Murugan, 2002. First record of the family Thamnocephalidae (Crustacea: Anostraca) from Southeast Asia and description of a new species of *Branchinella*. *Hydrobiologia* 486: 63-69.
- Tunsutapanich, A. 1982. Cyst production of *Artemia salina* in salt ponds in Thailand. In Michael, B. (ed.). Giant Prawn Farming. Elsevier Scientific Publishing Company. Amsterdam, The Netherland.
- Velu, S.C. 2001. Studies on Biodiversity, Taxonomy and Aquaculture of Indian Fairy Shrimps. Ph.D. Thesis. University of Madras, India.
- Velu, S.C. and N. Munuswamy. 2003. Nutritional evaluation of decapsulated cysts of fairy shrimp (*Streptocephalus dichotomus*) for ornamental fish larval rearing. *Aquaculture Research* 34: 967-974.